

Den måde, man kunne løse det på, er jo simpelt hen ved, at man kender momstallene for kongehuset de sidste mange år tilbage. Dem kan man jo bare gå ind og tage, og for vores skyld kan man tage det største tal. Man kan tage det største tal. Det er fuldstændig uproblematisk. Man kan tage det største tal, og man kan lægge lidt på, det er ligegyldigt, og dermed lave den forenkling. Der er ingen problemer i det. Det er kun et spørgsmål om, hvorvidt man har viljen til det.

I øvrigt er det jo mig bekendt sådan, at kongehuset ikke får refunderet moms af varer, der er købt i udlandet. Det er kun af danske varer, og det er selvfølgelig noget, der skaber en forskel fra år til år, det er klart. Men selvfølgelig kan man på basis af, at man kender beløbene for mange år tilbage, tage et beløb og sige, at det er det, vi aftaler med kongehuset. Det tiltror jeg statsministeren at han kunne finde en aftale med kongehuset om.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet. Jeg foreslår, at forslagene henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg ... Undskyld, ønsker statsministeren ordet? Undskyld, der var ikke markeret, så det beklager jeg. Det bliver rettet med det samme.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. formand, det beklager jeg.

Jeg skylder at takke for en velvillig modtagelse, som langt de fleste partiets ordførere har givet regeringens lovforslag, og samtidig må jeg konstatere, at flertallet er enige i regeringens afvisning af Enhedslistens beslutningsforslag.

Jeg skylder dog at gøre et par enkelte bemærkninger til spørgsmål, som efter Enhedslistens opfattelse måske forelå ubesvarede.

Det ene var spørgsmålet om lovgrundlaget for momsrefusionen, og her kan jeg blot bekræfte det, jeg var inde på tidligere, at under den daværende regering i 1969 ved lov nr. 173 af 30. april 1969, som trådte i kraft den 1. juli 1969, blev der i merværdiafgiftsloven indsat en bestemmelse af følgende ordlyd:

»Finansministeren fastsætter, om og i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som diplomatiske udsendinge m.fl. har betalt ved indkøb her i landet.«

Denne bestemmelse blev efter finansministerens ønske formuleret med henblik på, at der skulle være mulighed for at yde kongehuset til-

bagebetaling af den merværdiafgift, der er betalt af indenlandske indkøb.

Man skal lægge vel mærke til, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, tidspunktet for denne ændring, fordi tilbagebetalingen, som også den efterfølgende finansminister, Henry Grünbaum, meddeler til Folketingets Afgiftsudvalg, er blevet givet under hensyn til, at den forskydning fra direkte skatter til indirekte skatter, som skete ved merværdiafgiftens indførelse, stillede kongehuset ringere end tilsigtet ved fastsættelse af statsydelsen.

Dengang var reglerne jo sådan, at kongehuset alene fik kompensation for indkomstkatten. Men i og med at vi indfører merværdiafgiftsloven på det tidspunkt, er det jo klart, at vi selvfølgelig også må korrigere her. Og det er det, den daværende finansminister, Poul Møller, tager initiativ til. Og det er det, den efterfølgende finansminister, Henry Grünbaum, også meddeler Folketingets Afgiftsudvalg. Der er således ingen grund til at sætte spørgsmålstegn ved grundlaget.

Det er det, vi nu griber definitivt an i den justerede lovgivning for civillisten, som er til behandling her i dag.

Jeg synes, jeg kan tillade mig at konkludere, at debatten i dag har vist tilslutning til at modernisere og ajourføre regelsættet uden at sætte spørgsmålstegn ved hverken kongehuset som institution eller de grundlæggende rammer for kongehusets virke.

Vi har fra regeringens side lagt meget vægt på, og jeg er glad for den brede opbakning i Folketinget, at skabe klarhed og gennemsækelighed og gennemsigtighed og forenkling over statens ydelser til kongehuset. Men jeg vil også gerne sige, at vi har lagt meget vægt på at fastholde, at ansvaret for den økonomiske side i selve kongehuset naturligvis er kongehusets og kongehusets alene. Jeg er ikke til sinds at tage initiativer til at blande os.

Jeg er, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på, af den konkrete og faste overbevisning, at det skal man ikke snage i. Her som på andre områder, men ikke mindst her, skal man passe på ikke at gå i for små sko, fordi respekten for vort kongehus er så grundfæstet, som den er, både hos mig, hos regeringen, hos et bredt flertal i Folketinget og i hele den danske befolkning.

Jeg vil gerne sige også til forespørgerne: Jeg har selv haft det privilegium at give udtryk her-